

„Szeretnék nagyokat játszani”

Juhász Judit a Miskolci Egészségügyi Szakközépiskola IV./G osztályos tanulója a Sárospataki Diáknapokon a „Siker lesz” programban fog bemutatkozni nektek.

— Először veszel részt a Sárospataki Diáknapokon?

— Igen, de csak azért, mert az előző években a Diáknapokkal egybeesett a győri Kazinczy-verseny, amin én képviseltem az iskolát.

— Mit fogsz előadni?

— A „Siker lesz” programban Karinthy: Magyarázom a bizonyítványomat”, a gálaműsorban pedig egy Váci Mihály verset.

— Mióta szerepelsz?

— 4 éve.

— Milyen készletek játszottak szerepet abban, hogy jelentkezél az ODN-re?

— Ez a fellépési lehetőség szinte főpróbája volt a főiskolai felvételinek.

— Fellépés előtt nincs lámpalázad?

— Előtte egy kicsi, de a színpadon ez elmúlt.

— Tagja vagy a városi amatőr színháznak. Sokszor írnak rólad az újságok. Mit érzel egy-egy dicsérő kritika olvasása után?

— Nagyon fontos, hogy az ember ne bizza el magát

ezek láttán és hallatán. Természetesen jól esik, mert munkám egyfajta értékelése.

— Ki segített és segít a legtöbbet abban, hogy tehetséged fejlődjön?

— Nagyon sokat köszönhetek volt magyartanáromnak, Jobbágy Lászlónak és feleségének. De a színháznál is sokat tanulok.

Még csak annyit, hogy Judit azóta sikeresen túljutott a Színművészeti Főiskola felvételi vizsgái közül az elsón. Reméljük sikerül neki a többi is és még sokáig tapsolhatunk neki!

Jó érzéssel...

— Az egri Dobó Gimnázium irodalmi színpada nagyon nehéz darabot választott. Kitől származott az ötlet?

— Az ötlet nem a miénk volt, Gál Ildikó tanárnő ismertetett meg bennünket vele.

— Nem húzódoztatok ilyen súlyos Pilinszky-műtől?

— Dehogynem. Bár mindnyájunknak tetszett, először nem tudtuk eldönteni, előadjuk-e vagy sem, nem akartuk ezt a jó darabot elrontani.

— Nem féltetek attól, milyen lesz a közönség, hogy fogja fogadni az előadást?

— Engem nem érdekelt a közönség véleménye. Én odaállok a színpadra, és tudom, hogy ahogy játszom, az jó, vagy rossz. Gyöngyösön sem rajtunk múlt. Nem tehetünk róla, ha a nézők nem képesek befogadni ezt is.

— A rendezés kinek a remekműve?

— Majdnem teljesen Gál Ildikóé. Ő választotta a zenét is, persze nekünk is voltak ötleteink. Ez mégiscsak közös munka.

— Várjátok már Sárospatakat?

— Persze. Én voltam két éve, és akkor nagyon jó volt.

— Próbátatok-e a galára?

— Nem próbáltunk még. Talán jobb is így. Az olyan jó élmény, ha valaki előad valamit a színpadon, de ha állandóan próbálnánk, elsikkadna ez a jó érzés... azt hiszem.

Hegedűs Rita

Téma: a szerelem

A Dezső-duó Patakon

Erről a kis zenekarról jó néhány embertől hallottam már, gondoltam, ez alkalomból személyesen is megismerhetem a tagjait.

— Mióta is létezik a Dezső-duó?

— 1986. december 10-én alakultunk — válaszol Feka Dezső, a duó „egyik fele”.

— Témátok?

— A szerelem. Ez tetszik a fiataloknak, hát erről énekelünk — mondja Bárány Dezső, a duó dalszövegírója.

— A közönség melyik ismert zenekarhoz hasonlítja dalmvilágotokat, stílusotokat, illetve ti melyikhez tudnátok hasonlítani magatokat?

— Egy fellépésünk után valaki azt mondta nekünk, hogy tiszta R-Go, és ebben van is valami...

— Egy-két számunk valóban közel áll Szikoraék zenéjéhez — folytatja Feka Dezső, a zeneszerző.

— Szeretitek is az R-Go-t?

— Szeretjük — vágják rá —, majd Bárány Dezső még hozzátesszi: — Nekem a Step együttes által „csinált” zene is tetszik.

— Azon gondolkodtatok-e már, hogy egy nagyobb létszámú zenekart hozzatok létre?

— Megfordult a fejünkben, nem is egyszer, csak hogy dobost még nem sikerült találnunk.

— Csak dobosra lenne szükségetek?

— Igen, hisz gitáron, szintetizátoron, zongorán játszunk, sőt a hangzást csörgődobbal egészítjük ki.

— Eddigi jelentősebb fellépéseitek?

— Nyíregyházán a „Tavaszi zsongás” programjában és a Mátészalkai Diáknapokon szerepeltünk sikeresen, és ezt a sorozatot itt is folytatni szeretnénk.

Csizmadia Attila

Téves információ

1987. április 22-én Kazincbarcikán az ODN műsorának bemutatója volt. Én, mint friss újságíró serénykedve vállalkoztam, hogy tudósítást hozok a műsor hangulatáról, a szereplők tevékenységeiről, sikereiről. Az információ szerint 1/2 12-re mennek a szereplők. Biztosan 1 órakor kezdődik — gondoltam és a 1/2 11-es busszal kiutaztam Kazincbarcikára. Már távolról feltűnt a „csendes” Művelődési Ház. Beléptem és szentül meg voltam győződve arról, hogy későn érkeztem. Érdeklődtem, hogy itt lesz-e a műsor. A válasz: rövid csodálkozás és egész külsőm derűs vizsgálata után így hangzott: „Itt lesz, de egy kicsit korán érkezett”. Én ártatlanul és talán kissé méla képpel kérdeztem:

— Miért, hány órakor kezdődik?

— Délután 4-kor.

Hát igen, a pontosság a királyok erénye!

Nekem ez az egyéni produkció tetszett a legjobban:

Nekem ez a csoportos produkció tetszett a legjobban: